

Wciel się w rolę Mindaugasa Aleška i stwórz raport dla Putina ☺

Zadanie wykonujemy w dowolny sposób, tak by najdokładniej wyczerpać temat i zadowolić odbiorcę. Można tworzyć eseje, tabelki w Excelu, infografiki, bawić się analizą scenariuszową, narzędziami BI – co tylko wyobraźnia podpowie.

Na raporty czekam do 11 stycznia, godz.: 23:59.

jsikora@wsb.gda.pl

Końcówka lata zapowiadała się bardzo gorąco dla Mindaugasa Aleška z litewskiej firmy naftowej Klaipėdos Nafta. Nie chodziło tu o temperatury panujące na zewnątrz, ale o nawał pracy związany z nową inwestycją oraz jej wdrażaniem. Firma Mindaugasa podjęła się inwestycji, w pewnym sensie politycznej, związanej z budową terminalu LNG do przeładunku gazu w litewskim porcie Kłajpeda. Na biurku rozdzwonił się telefon.

– Halo! – rzucił do słuchawki Mindaugas. – Klaipėdos Nafta, w czym mogę pomóc?

– Cześć – usłyszał w słuchawce. – Mówi Dainora, masz chwilę?

– Tak, proszę bardzo...

Dainora była członkiem zarządu firmy oraz jego bezpośrednim przełożonym.

Sprawowała nadzór nad procesami i prawidłowością techniczną funkcjonowania przedsiębiorstwa.

– Słuchaj – powiedziała ostro do słuchawki – kolejny raz dostałam telefon z Pałacu Prezydenckiego.

Sam wiesz, KTO dopytuje o dotrzymanie terminu uruchomienia terminalu. Prosi też o wstępne obliczenia co do możliwości technicznych terminalu. Wiesz, wszyscy orientujemy się, jak na papierze wyglądają liczby, przeładunki, możliwości odbioru gazu, wielkości statków. Jednak oni żądają konkretów!

– Znowu? – jęknął Mindaugas – przecież już wielokrotnie im o tym mówiliśmy! Dostali nawet specjalne opracowania na ten temat. Czego jeszcze chcą? Przecież dopóki nie ruszymy, nie będziemy mieli żadnych twardych danych, które można by pokazać i ocenić.

– Też im to powiedziałam. A oni na to: „Ale pamiętajcie, że terminal jest ważny nie tylko z powodów biznesowych? W narastających gorących czasach restrykcji wobec Rosji my jako kraj, ale i cała UE musimy mieć możliwość alternatywnych dostaw gazu i innych paliw kopalnianych”. Ja im mówię na to: „Wiem o tym i pracujemy, aby zapewnić tę możliwość”. Więc słyszę kolejny argument: „No ale pamiętajcie, że nasz terminal będzie ostatnim na Bałtyku portem, do którego mogą podczas zimy zawijać tankowce. Dalej już tylko lód i Rosja. W odróżnieniu od położonych dalej na północ portów nad zatokami Ryską i Fińską Kłajpeda nie zamarza w zimie”. Ja im na to: „Tak, oczywiście, pamiętamy o tym”. A oni dalej na to: „My chcemy więcej informacji”...

– No i co dalej?

– Słuchaj, musimy przygotować krótkie zestawienie dotyczące naszych możliwości produkcyjnych. Trzeba im pokazać, co i jak będzie działało w krótkim czasie oraz efekty długookresowe. Nie musimy tego zrobić „na wczoraj”, ale podobno sam wiesz, KTO się o to upomina.

– No i jak rozumiem – rzucił do słuchawki Mindaugas – ja jestem tym szczęśliwcem, który powinien przygotować takie zestawienie?

– Widzę, że rozumiemy się bez słów... – odpowiedziała Dainora. – Na kiedy możesz to zrobić i czy potrzebujesz mojej pomocy?

– Hmm... patrząc na mój kalendarz oraz narastający nawał pracy, powinienem odpowiedzieć, że za rok... gdy to wszystko już ruszy. Ale wiem, że nie dzwoniłabyś do mnie bez ważnego powodu. Postaram się przygotować roboczą wersję na następny tydzień. Czego oczekują w Pałacu?

– Interesowałyby ich przede wszystkim kwestie możliwości przeładunkowych w skali miesiąca. Ile można przepompować gazu, ile samochodów załadować itp. Ponadto chcą wiedzieć, jak długoterminowo wpłynie to na Litwę jako kraj obecnie całkowicie uzależniony od dostaw gazu z Rosji. Na ile jesteśmy zdolni do uzyskania alternatywnych dostaw? Jak bardzo port będzie w stanie w tym pomóc?

– Dainora, mam już sporo zgromadzonych dokumentów i obliczeń – rzekł na to Mindaugas. – Muszę jednak przygotować je do tego raportu. Już dziś spróbuję usiąść do tego i wstępnie je posegregować. Pamiętaj, że w kwestii terminalu nie mamy jeszcze wielu pewnych informacji. Na przykład nie wiemy, ilu pracowników będziemy potrzebować. Nie wiemy, jakie będziemy realizować zamówienia. Nie wiemy też, jak zachowają się nasi obecni dostawcy. Pytanie: czy gdyby obniżyli cenę na dostawy, nie będzie to alternatywą niezależności? OK, wezmę się do pracy i dam ci wkrótce znać – zakończył krótko. Następnego dnia rano Mindaugas w pierwszej kolejności zabrał się do przeglądu zebranego materiału. Poukładał różne informacje dotyczące możliwości terminalu oraz otoczenia zewnętrznego, głównie dostawców i odbiorców.

W pierwszej kolejności zaczął przeglądać informacje dotyczące możliwości terminalu.

- LitGas będzie sprowadzać 540 mln m³ gazu w postaci LNG przez terminal w Kłajpedzie, by zapewnić dostawy wytwórcom energii elektrycznej i ciepła.
- Terminal w Kłajpedzie ma mieć zdolność importowania 4 mld m³ rocznie. Nadwyżką LitGas chce handlować – dostarczać gaz ziemny klientom w krajach bałtyckich lub przeładowywać LNG i wysyłać go do innych terminali.
Kontrakt ze Statoilem jest otwarty na dalszy handel dostarczonym gazem.
- Wstępny koszt budowy terminala wyniósł 5 mld euro, z czego około 20 procent zostało sfinansowane przez UE.
- Zbudowany w Korei Południowej pływający terminal LNG ma prawie 300 metrów długości, a w czterech zbiornikach może pomieścić 170 tys. m³ LNG. To również maksymalna ilość, która może być jednorazowo rozładowana.
- Gazoport może przyjmować gazowce od długości około 300 metrów i maksymalnym zanurzeniu 12,5 metra. Z powodu ograniczenia pojemności do 170 tys. m³ terminal nie będzie mógł przyjmować największych gazowców Q-Flex i Q-Max, mieszczących ponad 200 tys. m³ LNG. Będą mogły natomiast do niego zawijać standardowe gazowce, mieszczące 145–155 tys. m³, których na świecie jest najwięcej.
- Terminal został wzięty na dziesięć lat w leasing od norweskiej firmy Hoegh LNG z opcją odkupu po tym okresie.

Otoczenie zewnętrzne.

- Stroną handlową przyszłego terminala LNG zajmuje się spółka LitGas, utworzona przez państwowy koncern Lietuvos Energija i Klaipėdos Nafta (KN). Terminal – zgodnie z prawem unijnym – będzie w pełni dostępny dla stron trzecich.
- Litewska państwowa spółka LitGas podpisała z norweskim Statoilem kontrakt na dostawy gazu skroplonego (LNG) do kłajpedzkiego terminalu. Umowa opiewa na dostawę 540 mln m³ gazu rocznie. Na mocy kontraktu pierwszy transport skroplonego gazu powinien wpłynąć do Kłajpedy w końcu grudnia 2014 roku; od 1 stycznia 2015 roku terminal ma być gotowy. Wielkość dostaw w kontrakcie przekłada się na sześć–siedem transportów gazowcami rocznie
- W Kłajpedzie planuje się budowę w porcie niewielkiej, lądowej instalacji, która umożliwi załadunek gazu LNG na cysterny samochodowe. Spółka bierze pod uwagę rynki krajów bałtyckich i Polskę, ponieważ firmy z tych krajów wyraziły zainteresowanie usługą.
- Spółka Klaipėdos Nafta rozpoczęła konsultacje tego projektu, aby ocenić popyt na gaz transportowany cysternami samochodowymi oraz kolejowymi. Konsultacje dotyczą również możliwości przeładunku LNG na specjalne barki transportowe, a także wykorzystania LNG jako paliwa dla statków, ciężarówek lub autobusów.
- Cena gazu ma być powiązana ze wskaźnikiem NBP (National Balancing Point – PAP) – indeksem brytyjskiej giełdy gazu. Jak poinformował Lit- Gas, biorąc pod uwagę

wartość NBP z ostatnich 4 miesięcy, dzisiejsza cena norweskiego LNG dla Litwy wynosiłaby 900–1000 litów, czyli około 400 dol. za 1000 m³.

Na początku bieżącego roku litewskie media podawały, że 1000 m³ gazu z Rosji kosztuje około 450–460 dol. W maju br. Litwie udało się jednak wynegocjować obniżkę ceny w kontrakcie z Gazpromem. Rząd Litwy informował wtedy, że ustalono nową formułę dla ceny rosyjskiego gazu, obowiązująca do końca 2015 roku. Nie podano szczegółów. Według informacji medialnych Gazprom zgodził się wtedy na 1,5 roku obniżyć ceny dla Litwy o ponad 20 procent, co oznaczałoby, że za 1000 m³ rosyjskiego gazu Litwini będą płacić około 370 dol.

LitGas podkreślił, że zawarł już z dwunastoma globalnymi dostawcami LNG specjalne umowy, dzięki którym może handlować z nimi surowcem na rynku spotowym.

Litwa zużywa 3 mld m³ gazu rocznie, w całości kupowanego od Gazpromu, przesyłanego przez Białoruś. Estonia potrzebuje 700 mln m³, a Łotwa 1,7 mld m³ gazu rocznie, także pochodzącego w 100 procentach z Rosji. Polska zużywa rocznie około 15 mld m³ gazu.

Terminal LNG będzie miał możliwość przeładowywania surowca na cysterny samochodowe. Spółka rozważa też budowę w przyszłości instalacji, która pozwoli na tankowanie statków napędzanych na LNG.

Mindaugas popatrzył następnie na wstępne obliczenia dotyczące zatrudnienia. Obecnie, przy wzięciu pod uwagę wyłącznie kontraktu ze Statoil, firma zatrudniała tysiąc osób na wszystkich stanowiskach. Załoga była jedynie częścią pracowników Klaipedos Nafta, jednak byli przyporządkowani do prowadzenia tej ważnej działalności. Przedsiębiorstwo brało pod uwagę konieczność zatrudnienia kolejnych pracowników. Mindaugas wstępnie policzył relacje zachodzące pomiędzy wielkością produkcji – przepompowywania gazu a liczbą zatrudnionych pracowników. Zapisał to w postaci tabeli: Następnie zabrał się do ustalenia podstawowych relacji pomiędzy wielkością przeładunku terminalu a zamówieniami z Rosji. Zakładając, że obecne roczne zapotrzebowanie na gaz na Litwie wynosi 3000 m³ gazu, ustalił, że wykorzystanie zakontraktowanego gazu ze Statoil spowoduje redukcję zapotrzebowania. Także pozostałe dwa kraje zaliczane do Baltic States mogą korzystać z tego źródła przeładunku. Niemniej jednak w najbardziej czarnym scenariuszu nawet największe możliwości terminalu nie zapewnią dzisiejszego zapotrzebowania, gdyby Rosja zamknęła dostawy. Konieczne byłoby albo rozbudowanie gazoportu, albo korzystanie z innych źródeł dostaw na wielką skalę. Dla tych potrzeb oszacował również możliwości rozbudowy terminalu. Wstępne obliczenia były następujące:

Teraz należało wszystko przedstawić w prostej formie raportu.

Zatrudnienie (osoby)	1000	1100	1200	1300	1400	1500	1600	1700	1800	1900	2000
Przeładunek w mln (m ³)	90	100	130	170	230	280	310	320	310	290	240
Scenariusz	Koszt budowy	Zatrudnienie	Moc przeładunkowa								
Obecny	5 mld	1700 osób	4000 m ³								
Przyszły 1	7 mld	2000 osób	5000 m ³								
Przyszły 2	10 mld	2400 osób	6000 m ³								

Pytania pomocnicze

1. Jaki stopień wykorzystania terminalu zapewnia kontrakt zawarty z firmą Statoil?
2. Ustal, jaka jest optymalna wielkość przeładunku, która może zostać dokonana przez terminal.
3. Ustal, który scenariusz realizacji jest dzisiaj możliwy.